

НАРЕДБА № ... ОТ2014 Г.
ЗА КРИТЕРИИТЕ ЗА ДОПУСТИМОСТ НА ЗЕМЕДЕЛСКИТЕ ПЛОЩИ ЗА
ПОДПОМАГАНЕ ПО СХЕМИ И МЕРКИ ЗА ПЛАЩАНЕ НА ПЛОЩ

Раздел I.
Обща разпоредба

Чл. 1. (1) С тази наредба се уреждат:

1. критериите за класифициране на земеделските площи;
2. общите и специалните условия за допустимост за подпомагане на земеделските площи;
3. условията за допустимост за подпомагане на постоянно затревените площи;
4. допустимите за подпомагане елементи на заобикалящата среда.

(2) Критериите и условията за допустимост по ал. 1 се прилагат при подпомагане на земеделските стопани по следните схеми и мерки за плащане на площ:

1. схемите за директни плащания по чл. 38а, ал.1 от Закона за подпомагане на земеделските производители;
2. схемите за преходна национална помощ по чл. 38а, ал.2 от Закона за подпомагане на земеделските производители;
3. мерките на площ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 - 2020 г., които се прилагат на основание чл.28 - 31 от Регламент (ЕС) № 1305/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година относно подпомагане на развитието на селските райони от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1698/2005 на Съвета (ОВ L 347/487 от 20.12.2013 г.).

Раздел II.
Критерии за класифициране на земеделските площи

Чл. 2. (1) Като земеделски площи се класифицират тези части от територията на страната, които:

1. притежават природни дадености, правещи ги пригодни за извършване на земеделска дейност;
2. са включени в Системата за идентификация на земеделските парцели по чл. 30, ал. 2, т. 2 от Закона за подпомагане на земеделските производители като част от физически блокове земеделски площи;
3. могат да бъдат използвани за извършване на земеделска дейност съгласно действащото в страната законодателство.

(2) Не са земеделски площи:

1. необработваемите площи - храсти и затревени площи, дерета, оврази, полски пътища, прокари и просеки;

2. териториите, заети от гори, с изключение на горски територии, за които са издадени разрешителни за паша по чл. 50, т. 5 от Закона за защитените територии или горските територии определени по реда на чл. 123 от Закона за горите;

3. урбанизираните територии - градски структури, застроени площи извън населените места и зоните за спорт и отдих;

4. водните площи - реки и речни корита, езера, язовири, блата, канали и гранични водни площи;

5. нарушените терени – кариери, открити рудници и табани, сметища и хвостохранилища;

6. транспортната инфраструктура - пътищата с трайна настилка и прилежащите към тях територии, железопътни линии и прилежащите към тях територии;

7. голи и ерозирани терени - заети от пясъци, чакъл и голи скали.

Чл. 3. (1) Земеделски площи са площите съгласно чл.4, пар. 1, б.„д” от Регламент (ЕС) № 1307/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година за установяване на правила за директни плащания за земеделски стопани по схеми за подпомагане в рамките на общата селскостопанска политика и за отмяна на Регламент (ЕО) № 637/2008 на Съвета и Регламент (ЕО) № 73/2009 на Съвета (ОВ L 347/608 от 20.12.2013 г.) /Регламент (ЕС) № 1307/2013/.

(2) Земеделската площ по ал. 1 може да бъде със смесено ползване като комбинация от земеделски парцели, заети от обработваема земя, постоянно затревени площи и постоянни пасища или трайни насаждения.

Чл. 4. (1) Обработваема земя е земята съгласно чл.4, пар. 1, б.„е” от Регламент (ЕС) № 1307/2013.

(2). Земя, оставена под угар е обработваема земя, на която не се произвежда земеделска продукция.

Чл. 5. (1) Постоянно затревена площ и постоянно пасище, са земите по чл.4, пар. 1, б.„з” от Регламент (ЕС) № 1307/2013, наричани по-нататък „постоянно затревени площи”.

(2) Постоянно затревените площи по ал.1, според начина на поддържането им, са следните видове:

1. постоянни или временни пасища за паша на животни;

2. ливади за косене;

3. постоянно затревени площи поддържани в състояние, позволяващо извършване на паша или косене.

(3) Като постоянни или временни пасища се класифицират постоянно затревени площи, с плътна тревна покривка, които се ползват за паша на селскостопански животни.

(4) Като ливади се класифицират постоянно затревени площи, с плътна тревна покривка, които се ползват за добив на сенаж или сено чрез коситба.

(5) Като постоянно затревени площи поддържани в състояние, позволяващо извършване на паша или косене, се класифицират постоянно затревени площи, върху които не се осъществяват производствени дейности (паша или коситба), но се поддържат в състояние, което ги прави пригодни за извършване на паша или косене, съгласно чл.8.

Чл. 6. Трайни насаждения са култури съгласно чл.4, пар. 1, б."ж" от Регламент (ЕС) № 1307/2013.

Раздел III.

Общи и специални условия за допустимост за подпомагане на земеделските площи

Чл. 7. (1) Допустими за подпомагане по схемите за подпомагане на площ по чл. 1, ал. 2 са земеделските площи, които отговарят на критериите за „хектар, отговарящ на условията за подпомагане“, съгласно чл.32, пар.2 от Регламент (ЕС) № 1307/2013.

(2) Площите по ал. 1 се включват в системата за идентификация на земеделските парцели като специализиран слой "Площи допустими за подпомагане".

Чл. 8.(1) За поддържането на земеделската площ в състояние, което да я прави подходяща за паша или обработване, по смисъла на чл. 4, пар. 1, б."в", т. „ii)" от Регламент (ЕС) № 1307/2013, в съответствие с предназначението на площта, трябва да бъде приложена поне една от следните дейности:

1. изораване;
2. дисковане;
3. подрязване на тревата и/или премахване на плевели и храсти;
4. почистване и обработка с хербициди.

(2) Дейностите по ал.1, т.1 и 2 не се прилагат по отношение на площи подходящи за паша.

(3) Земите под угар по чл.4, ал.2 са допустими за подпомагане съгласно чл.7, ал.1, когато върху тях е извършена най-малко една оран до 31 май на годината на кандидатстване и се поддържа максимална височина на тревостоя от 0.5м.

Чл. 9. (1) Трайно неподходящи за подпомагане са земеделските площи, заети от дървесна или храстовидна растителност, сгради, съоръжения, скали, скални участъци, ерозирали или оголени терени.

(2) Не са допустими за подпомагане земеделските площи или тези части от тях, в които елементите по ал. 1 са компактно разположени и заемат, заедно или поотделно, повече от 100 кв. м.

Чл. 10. Трайните насаждения са в добро земеделско състояние, когато:

1. най-малко 70 % от растенията, включени в референтния парцел, са живи (неизсъхнали);
2. почвената повърхност се поддържа с подходящи обработки или косене според прилаганите системи (угарна, чимово-мулчирна, мулчирна или ливадно зачимяване).

Раздел IV.

Условия за допустимост за подпомагане на постоянно затревените площи

Чл. 11.(1) Допустими за подпомагане са постоянно затревените площи, когато:

1. на тях има не повече от 100 броя дървета и/или храсти на хектар с височина над 0.5 м (за клек и хвойна - независимо от височината), които са с мозаечно разположение;
2. на тях има мозаечно разположени сгради, съоръжения, скали, скални участъци,

ерозирали или оголени терени, които заемат не повече от 10 % от общата площ на пасището, след изключване на неподходящите за подпомагане площи по чл. 9, ал. 2.

(2) Допустими за подпомагане са постоянните или временни пасища, които се използват за паша на определен брой животински единици на хектар, съгласно Наредба 5 от 27.02.2009 г. за условията и реда за подаване на заявления по схеми и мерки за директни плащания (Загл. изм. - ДВ, бр. 14 от 2010 г., в сила от 19.02.2010 г.) и отговарят на изискванията на ал.1.

(3) Ливадите за косене са допустими за подпомагане, когато отговарят на изискванията на ал.1 и в зависимост от климатичните условия и почвените характеристики на земята, са извършени коситби, които осигуряват максимална височина на тревостоя 0,7 м, във всеки момент на годината.

(4) Постоянно затревени площи поддържани в състояние, позволяващо извършване на паша или косене, са допустими за подпомагане, когато отговарят на изискванията на ал.1 и върху тях са извършени минималните дейности по чл.8, които осигуряват максимална височина на тревостоя 0,35 м, във всеки момент на годината.

(6) Не са допустими за подпомагане постоянно затревени площи или тези части от тях, за които при проверка на място се установи, че са били изгаряни, освен когато ползвателят на площта представи документ от структура на Министерството на вътрешните работи за осигуряване на пожарна безопасност, че палежът е резултат на природно явление или на действия на други лица.

Чл.12. Заявяването за подпомагане на земеделски площи, които не отговарят на изискванията на чл.7, чл.8, чл.9, чл.10 и чл.11 се санкционира, съгласно Регламент (ЕС) № 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година относно финансирането, управлението и мониторинга на общата селскостопанска политика и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 352/78, (ЕО) № 165/94, (ЕО) № 2799/98, (ЕО) № 814/2000, (ЕО) № 1290/2005 и (ЕО) № 485/2008 на Съвета (ОВ L 347/549 от 20.12.2013 г.) / Регламент (ЕС) № 1306/2013/.

Раздел V.

Допустими за подпомагане елементи на заобикалящата среда

Чл. 13. (1) Допустими за подпомагане са следните линейни елементи на заобикалящата среда, които са резултат на човешка дейност и са част от заявената за подпомагане земеделска площ:

1. живи плетове - редици от храсти, понякога с редици от дървета в средата;
2. каменни стени - направени от човека структури от камъни или тухли и строителен разтвор;
3. дървета в редица;
4. дървета в група;
5. синори (полски граници), върху които не се произвежда земеделска продукция;
6. тераси;
7. канавки, включително открити водни басейни за целите на напояването или отводняването;

8. буферни ивици по протежението на водни басейни.

(2) Линейните елементи на заобикалящата среда по ал. 1 се включват в подлежащата на подпомагане площ, когато тяхната ширина не надхвърля 2 метра, с изключение на елементите, които подлежат на опазване съгласно националните стандарти за поддържане на земята в добро земеделско и екологично състояние, одобрени със заповед на министъра на земеделието и храните.

(3) Линейните елементи на заобикалящата среда по ал. 1, които отговарят на изискването по ал. 2, не считат като неподходящи за подпомагане площи при прилагане на чл. 9, ал. 2 и чл. 11.

Допълнителни разпоредби

§ 1. По смисъла на тази наредба:

1. "Животинска единица" е условна единица за приравняване на броя на животните на единица фуражна площ, използвана за изхранването им. Броят на различните видове и категориите животни се превръща в животински единици, както следва:

а) един кон над 6-месечна възраст, един бивол и едно говедо над двегодишна възраст се равнява на една животинска единица;

б) говедо или бивол на възраст от 6 месеца до 2 години се равнява на 0,6 от животинска единица;

в) животно от рода на едрия рогат добитък на възраст под шест месеца се равнява на 0,4 от животинска единица;

г) една овца или една коза се равнява на 0,15 от животинска единица.

2. "Мулчирна система" е система, при която се създава изкуствена покривка (мулч) върху повърхността на почвата (слама, сено, стъблени и листни отпадъци, торф, полиетиленово фолио и др.).

3. "Чим" е затревена почвена повърхност с многогодишни житни или други тревни смеси.

4. "Чимово-мулчирна система" е система на поддържане на постоянен чим, като тревата се окосява периодично и се оставя на място за мулчиране на почвата.

5. "Ливадно зачимяване" е изкуствено поддържане на почвената повърхност в чим.

6. „Мозаечно разположение” има, когато храстите и дърветата са с недопиращи се корони, с гъстота позволяваща безпрепятствено преминаване на животни при пашуване или безпрепятствено косене, и когато единичните обекти са под 100 кв. м., с плътна тревна покривка между тях.